

कवितेचा जन्म

कवितेचा जन्म नसतो ओठातून ,
 ती येते पोरातून ॥
 पोरातून येतांना, सोबत असते माया ।
 त्यावर असते प्रेमाची छाया ॥
 वारंवार भेडते हृदय ।
 कनवाकू अन् सहृदय ॥
 कवितेला देते देया आण कळणा ।
 तिच्यात येते सह संवेदना ॥
 सरस्वतीचा मिळतो वरदहस्का ।
 कवितेचे वाढते रूप मस्त ॥
 पुढे कंठातून मिळते तिला माधुर्य ।
 खुलून येते तिचे सौंदर्य ॥
 पहाणे करी असतात वक्तीस दोत ।
 कठोरतेवर करतात आघात ॥
 मृदु मुलायम जिभेचे पोत ।
 कोमलतेने ओतप्रोत ॥
 मग ओठाच्या मार्गाने बाहेर येते ।
 सर्वांग सुंदर कविता होते ॥

प्रेम जिह्वाक सहसंवेदना ।
 कवितेचे स्वर भवयकू जाणा ॥
 या विण कविता पूर्ण होत नाही ।
 तिला कविता कोणी म्हणत नाही ॥

शोभा पांडे
 गुरुगणेश नगर कोथरुड पुणे
 ९४०५४३८९३९

श्री. प्रकाश देशपांडे